

РЕШЕНИЕ

№ 35084

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 24.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **5849** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във връзка с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба с вх. № 14040 от 05.06.2025 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № Е-11ИН-00-106 от 23.05.2025 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), подадена от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД (ЧЕЗ Разпределение), ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], И. П., представлявано от членовете на Управителния съвет В. С. и Р. Ц., чрез пълномощника Г. С. против Решение № Ж – 394 от 30.04.2025 г. на КЕВР, с което на жалбоподателя са дадени следните задължителни указания – 1. В двуседмичен срок от получаване на решението да предостави на КЕВР план – график за подобряване качеството на електрозахранването по отношение на обекта на Р. А. С., с аб. № [ЕГН], махала Д., [населено място], общ. Драгоман, Софийска област, с посочени конкретни действия и срокове за тяхното изпълнение; 2. Да се постигне качество на електрическата енергия, отговарящо на определените в т.3.2.1.3.2 на Методиката показатели, доставяна на обекта по т. 1 в срок до : - 12 месеца след получаване на решението, ако предвидените в план-графика действия се извършват по реда на ЗУТ; - 6 месеца след получаване на решението във всички останали случаи; 3. В седемдневен срок след изпълнение на указанията по т. 2 да предостави на Комисията доказателства за извършеното, включително протоколи от измерване на количеството доставяна електрическа енергия и издадените по реда на ЗУТ разрешения.

С жалбата се иска съдът да отмени обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Излагат се

доводи, че неправилно в обжалвания акт е прието, че неизпълнението му е скрепено с административнонаказателна отговорност с поставянето на срокове, неспазването на които е извън волята на оспорващия. Подчертава се, че във всички писма на ЧЕЗ Разпределение до КЕВР е посочено, че мерките за повишаване качеството на предоставяната електрическа енергия на заинтересованото лице, се осъществяват по реда на ЗУТ и независимо от това административният орган не се е съобразил с предвидената законова процедура при определяне на сроковете. Инвокират се доводи, че приложимата вменява на оператора на електроразпределителната мрежа да развива, поддържа и експлоатира мрежата в съответствие с техническите правила и норми за безопасност. В жалбата е посочено, че в случая КЕВР не се е съобразил с обстоятелството, че за имота на заинтересованата страна не е приложен подробен устройствен план (ПУП). В жалбата е описано, че от страна на дружеството на 01.10.2024 г. е възложено изготвяне на инвестиционен проект за изграждане на енергийни съоръжения, който задължително подлежи на съгласуване в срокове, които били инструктивни. На 09.12.2024 г. в [община] е вхвърлено заявление от оспорващия за допускане изработването на ПУП и с писмо от 21.01.2025 г. е уведомен, че предложението за изработването на ПУП ще се разгледа след предоставяне на становище от РОСВ. А Уведомлението за инвестиционното намерение на дружеството е внесено в РИОСВ на 19.11.2024 г., като на 24.03.2025 г. е постъпило становището на РИОСВ. В тази връзка жалбоподателят е бил принуден да подаде повторно заявление за допускане изработването на ПУП на 21.05.2025 г. В хода на съдебно производство оспорващият, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. С., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и да се отмени обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и депозира писмено становище.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, редовно призован, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и предлага да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Предлага да се потвърди решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Р. А. С., редовно призована, се явява лично и се присъединява към становището на ответника.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От данните по делото се установява, че на 24.02.2025 г. Р. А. С. е подал жалба до КЕВР срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД относно лошо качество на предоставяната електрическа енергия в имота му в махала Д., [населено място], общ. Драгоман, Софийска-област, а именно – ниско напрежение.

Тази жалба е била депозирана направо пред административния орган, поради което той на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 я е изпратил на „ЧЕЗ Разпределение“ за извършване на проверка по компетентност.

Жалбоподателят е депозирал писмено Становище пред КЕВР на 05.03.2025 г., в което е посочено, че поддържа, развива електроразпределителната мрежа и предприема всички необходими мерки за правилното ѝ функциониране, както и че осигурява средства, планира и осъществява развитие на мрежата, ремонт и поддръжка, профилактики на енергийните съоръжения, като констатираните нередности се отстраняват своевременно.

С писмо вх. № Е-11ИН-00-106 от 17.03.2025 г. оспорващият е предоставил на ответника Констативен протокол № СО-321 от 07.08.2024 г. от направено измерване, за периода 31.07.2024 г. – 07.08.2024 г., на доставяната електрическа енергия на обекта на заинтересованата страна, С.< аб. № [ЕГН], [населено място], захранен от ТП „У.“ с приблизително отстояние – 2000 м.

В Становището си до КЕВР оспорващият е посочил, че е извършена проверка на качеството на напрежението в точката на измерване на заинтересованото лице, при която е установено, че същото не отговаря на изискванията на т.3.2.1.3.2 от Методиката за отчитане изпълнението на целевите показатели и контрол на показателите за качество на електрическата енергия и качеството на обслужването на мрежовите оператори, обществените доставчици и крайни снабдители (Методиката), приета от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране с Решение № 87 от 17.06.2010 г.

След получаване Становището на жалбоподателя и запознаване с твърденията на страните, КЕВР е издала обжалваното Решение № Ж-394 от 30.04.2025 г., тъй като е приела, че резултатите от извършеното измерване доказват, че стойностите на захранваното напрежение не отговарят на изискванията на Методиката. По тези съображения е прието, че ответникът е сезиран с основателна жалба, поради което я е уважил и е дал срок за изпълнение на дадените указания.

По делото като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от процесуално легитимирано лице, която обуславя нейната допустимост.

Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно чл. 76 от ЗЕ Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. По силата на ал. 4, т. 8 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийни предприятия, включително за договорни нарушения, изпълнение на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсване на снабдяването с енергия или природен газ. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал.1, т.1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Решението е взето от Комисията в състав "Енергетика" с два гласа "за", от които един е на член на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото или представляващи самостоятелни основания за отмяна на решението като незаконосъобразно. В тази връзка следва да се посочи, че са неоснователни възраженията на жалбоподателя, свързани с твърдения за нищожност на обжалваното решение.

Правната регламентация на произнасянето от КЕВР по жалби се съдържа в нормите на чл. 22 и чл. 76 от ЗЕ, чл. 147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ) и Устройствения правилник на КЕВР. Видно от разпоредбата на чл. 147 от НЛДЕ Комисията следва да се произнесе по постъпилата жалба с изричен акт. В изпълнението на правомощията си съгласно посочените разпоредби от приложимата в случая Наредба, КЕВР е длъжна да постанови решение, с което да прекрати преписката, когато не установи нарушения на условията по лицензията или съответно да даде задължителни указания и да определи подходящ срок за изпълнението им, ако жалбата е основателна.

В настоящия случай КЕВР е приела да разгледа подадената жалба от Р. А. С. като отговаряща на изискванията на чл. 142 и сл. от НЛДЕ. След извършване на действия по събиране на доказателства и установяване на фактическата обстановка по спора, ответникът е стигнал до извода, че „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД не е изпълнило своите задължения по

Лицензия № Л – 135-07 от 13.08.2024 г.

Не е спорно между страните, че жалбоподателят не доставя електрическа енергия до обекта на заинтересованата страна, която да отговаря на изискването на т. 3.2.1.3.2. от Методиката.

Съгласно т.3.2.1. от Методиката „Характеристики на захранването с ниско напрежение“, т.3.2.1.3 „Изменения на захранващото напрежение“, т. 3.2.1.3.1 „Метод на изпитване - При нормални условия на работа,

- 95% от усреднените за 10 min ефективни стойности на захранващото напрежение, в продължение на произволен период от една седмица, трябва да бъдат в обхвата на $U_n \pm 10\%$;
- Всички усреднени за 10 min ефективни стойности на захранващото напрежение, трябва да бъдат в обхвата на $U_N = +10\%/-15\%$ ”

Не се спори между страните, че посочено в позоваване в обжалваното решение на КЕВР на т.3.3.1 от Лицензия № Л-135-07 от 13.08.2004 г., издадена от КЕВР на „ЧВЗ Разпределение“ България АД (настоящо наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД) за дейността „разпределение на електрическа енергия“, лицензиантът осигурява непрекъснато разпределение на електрическа енергия по мрежата с определено качество и предоставя услуги на потребителите съответно с показателите за качество и предоставя услуги на потребителите в съответствие с показателите за качество на електроснабдяването, определени с решение на Комисията. Според т.3.3.2 от Лицензията – енергийното дружество е задължено да спазва показателите за качество на електрическата енергия и първоначалните стойности на показателите за качество на услугите и да достигне целевите стойности на показателите за качество на услугите и да достигне целеви стойности на показателите за качество на услугите за сроковете и при условията, определени с решение на КЕВР. В т. 3.3.3 от Лицензията е уредено, че всяко решение на Комисията, за определяне на показатели за качество, които да бъдат спазвани от лицензията, е неразделна част от тази Лицензия.

Жалбоподателят не е съгласен със сроковете, които са му определени от ответника в диспозитива на обжалваното решение. Тук следва да се посочи, че съгласно чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 – КЕВР определя подходящ срок за изпълнение на дадени от него указания, когато прецени, че е бил сезиран с основателна жалба. Следователно законодателят е дал правната възможност на КЕВР в условията на оперативна самостоятелност съобразно вида на даваните задължителни указания да определи срок, в който те да бъдат изпълнени.

С цел ясното следва да се припомни диспозитивът на обжалваното решението, с които ответникът е дал своите задължителни указания:

1. В двуседмичен срок от получаване на решението да предостави на КЕВР план – график за подобряване качеството на електрозахранването по отношение на обекта на Р. А. С., с аб. № [ЕГН], махала Д., [населено място], общ. Драгоман, Софийска област, с посочени конкретни действия и срокове за тяхното изпълнение;
2. Да се постигне качество на електрическата енергия, отговарящо на определените в т.3.2.1.3.2 на Методиката показатели, доставяна на обекта по т. 1 в срок до :
 - 12 месеца след получаване на решението, ако предвидените в план-графика действия се извършват по реда на ЗУТ;
 - 6 месеца след получаване на решението във всички останали случаи;
3. В седемдневен срок след изпълнение на указанията по т. 2 да предостави на Комисията доказателства за извършеното, включително протоколи от измерване на количеството доставяна електрическа енергия и издадените по реда на ЗУТ разрешения.

Преди съдът да изложи своите следващи мотиви, намира за необходимо да посочи, че в заглавната си част жалбата е адресирана срещу цялото оспорено решение, като петитумът ѝ е

насочен само срещу определения едногодишен срок за изпълнение на мероприятия по ЗУТ, а в хода на съдебното производство и в частност съдебните прения процесуалният представител на жалбоподателя отправя искане съдът да отмени решение № Ж-394 от 30.04.2025 г., защото определените срокове от КЕВР не са зависещи от дружеството, което ако не ги изпълни ще търпи административно наказателна отговорност. На базата на така посочените уточнения, настоящият съдебен състав приема, че е сезиран с жалба срещу цялото решение на КЕВР.

По точка 2 от диспозитива на оспорения административен акт в условията на алтернативност са определени два срока – от 12 м. и 6 м. , в зависимост от избора от оспорващия път за подобряване на електропревозната мрежа за предоставяне на електрическа енергия на обекта на заинтересованата страна, било по реда на ЗУТ или във всички останали случаи за изпълнение на определения план-график по т.1. Реално това е спорната точка, но същата не може да се разглежда изолирано от т.1 и 3.

След подробно запознаване с мотивите на административния орган при издаването на обжалваното решение, съдът не установи такива, които да касаят на базата на какви критерии са определени алтернативните сроковете по т. 2. Липсата на мотиви в обжалвания акт по въпрос за определяне сроковете за изпълнение възпрепятства настоящия съдебен състав да установи волята на административния орган и на базата на какви данни е прието, че 12 месеца са достатъчни за постигане качество на доставяната от жалбоподателя електрическа енергия, ако предвидените в план графика действия се извършват по реда на ЗУТ, както и как е преценено, че 6 месеца ще бъдат достатъчни за постигане на целения резултат при дейности, извършени във всички останали случаи.

Именно липсата на мотиви в тази част, представлява допуснато съществено процесуално нарушение, поради изпълнение изискването на чл. 59, т. 4 АПК административният акт да съдържа фактически и правни основания за издаването му. Допълнителен аргумент за незаконосъобразността на обжалваното решение е, че неизлагането на мотиви при определяне сроковете по т.2 на решението на КЕВР, които и в двата случая са свързани с процедури, независещи единствено от волята на жалбоподателя, а от изпълнението на компетентности на други държавни и/или общински органи, както и на трети лица, ще го поставят в ситуация на неизпълнение на административния акт. Това неизпълнение влече след себе си налагането на административнонаказателна санкция.

По тези съображения решение № Ж-394 от 30.04.2025 г. следва да бъде отменено като незаконосъобразно, поради допуснати съществени процесуални нарушения, преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне с указания за излагането на конкретни мотиви при определяне сроковете, в който да се изпълнят необходимите дейности за постигане качество на електрическата енергия доставяна до имота на заинтересованата страна по делото. Обжалваният административен акт следва да бъде отменен изцяло, тъй като посочените в него точки т.1 и 3 са обективно свързани с т. 2, както и по вече изложените съображения в мотивите на настоящия съдебен акт.

При този изход на спора, следва да се уважи искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото съдебно – деловодни разноски за платена държавна такса в размер на 50,00 лв. и възнаграждение за един юрисконсулт, на основание чл. 143 във връзка с чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 200,00 лв.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж – 394 от 30.04.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при изпълнение на дадените в мотивите на настоящия съдебен акт указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ едномесечен срок за новото произнасяне на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] направените по делото съдебно – деловодни разноски в размер на 250 (двеста и петдесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: